21/01/2022

Φθιώτιδος: «Η διάλυση των Μονών ήταν η μεγαλύτερη πράξη αγνωμοσύνης του Έθνους μας»

/ Ιερές Μονές

Την χαρά και την πνευματική αγαλλίαση της Αναστάσεως γεύθηκαν εν μέσω χειμώνος, χιονιού και ψύχους οι κάτοικοι της ορεινής Δυτικής Φθιώτιδος, αλλά και η τοπική Εκκλησία της Φθιώτιδος. καθώς χθες ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών τέλεσε σε κλίμα μυσταγωγίας και κατανύξεως την κουρά της πρώτης μοναχής της νεοσύστατης Ιεράς Μονής Προφήτου Ηλιού Παλαιοχωρίου.

Η Μονή αποτελεί μία από τις 416 και πλέον Ιερές Μονές της Πατρίδας μας, οι οποίες διαλύθηκαν επί Όθωνα γεγονός στο οποίο στην ομιλία του αναφέρθηκε ο Σεβασμιώτατος χαρακτηρίζοντάς το ως τη μεγαλύτερη πράξη αγνωμοσύνης του

Έθνους μας.

Τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών συνόδευε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. του Οικουμενικού Θρόνου π. Εφραίμ Τριανταφυλλόπουλος, ενώ τον πλαισίωσαν Καθηγούμενοι Ιερών Μονών, ανδρώων και γυναικείων, τόσο της Ιεράς Μητροπόλεως, όσο και άλλων Μητροπόλεων της Ελλάδος, παρουσία του εορτάζοντος Γέροντος της Αδελφότητος, Αρχιμ. π. Μαξίμου Αναστόπουλου, του και πνευματικού καθοδηγητού της νεοσύστατης Μονής, του Δημάρχου Μακρακώμης κ. Γεώργιου Χαντζή, συγγενών και φίλων της νέας Μοναχής και αρκετών πιστών από το χωριό και την ευρύτερη περιοχή της Δυτικής Φθιώτιδος.

Ο Σεβασμιώτατος έδωσε το όνομα στη δόκιμη Μαρία, Χρυσοστόμη, προς τιμήν του εν Αγίοις Πατρός ημών Ιωάννου του Χρυσοστόμου, στην ομώνυμη Ενορία την οποία μεγάλωσε από μικρό κορίτσι παρά τους πόδας του π. Μαξίμου και στην οποία διακονούσε ως Κατηχήτρια και συνεργάτης της Ενορίας.

Τους θαυμάσιους ύμνους της Μοναχικής Κουράς μυσταγώγησε χορός Ιεροψαλτών, υπό τον Διευθυντή του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «ΓΕΡΜΑΝΟΣ ο ΜΕΛΩΔΟΣ» Δρ. Ανδρέα Ιωακείμ, ενώ η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας μέσω του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ιεράς Μητροπόλεως (89, 4 Fm) και από διαδικτύου.

Μέσα στην κατάνυξη και στην συγκίνηση της Ακολουθίας, όλοι οι παρευρισκόμενοι Πατέρες, οι μοχαχοί, οι μοναχές και ο πιστός λαός, ένιωσαν το απόγειο της πνευματικής χαράς, όταν ο Σεβασμιώτατος έδωσε την λαμπάδα στην Μοναχή Χρυσοστόμη και ζήτησε κατ’ εξαίρεσιν να ψαλεί το Δοξαστικό «Αναστάσεως ημέρα…», ενώ το Καθολικό της ιστορικής Μονής έλαμψε από το φως των κεριών, τα οποία κρατούσαν όλοι οι παρευρισκόμενοι, δίνοντας το αίσθημα της νύκτας της Αναστάσεως του Κυρίου.

Στην πατρική του προσλαλιά ο Σεβασμιώτατος εμφανώς συγκινημένος αναφέρθηκε στην χαρά της Αναστάσεως την οποία όλοι έζησαν στην αποψινή κουρά, Ανάσταση της καινούργιας ζωής της μοναχής Χρυσοστόμης, Ανάσταση όλων των κεκοιμημένων κατοίκων του Παλαιοχωρίου και της Δυτικής Φθιώτιδος, οι οποίοι ζούσαν με τον πόθο της ανασυστάσεως της Μονής και ο πόθος τους γίνεται πραγματικότητα αλλά και Ανάσταση του ευλογημένου τόπου, ο οποίος στερήθηκε με την βία την πνευματική ύπαρξη της Μονής του Προφήτου Ηλιού, η οποία αποτελεί μία από τις 416 και πλέον Ιερές Μονές της Πατρίδος μας, οι οποίες διαλύθηκαν επί Όθωνα.

Χαρακτηριστικά ο κ. Συμεών ανέφερε:

«Σήμερα όλοι ζούμε Ανάσταση. Ζούμε πολλαπλή Ανάσταση. Την Ανάσταση της αδελφής Χρυσοστόμης. Την Ανάσταση ενός νέου ανθρώπου. Την γέννηση ενός νέου εν Χριστώ ανθρώπου ζούμε σήμερα. Με την δική σου Ανάσταση αδελφή Χρυσοστόμη, ζούμε και την Ανάσταση αυτής εδώ της Μονής. Την Ανάσταση των δακρύων αυτών εδώ των μοναχών, οι οποίοι εδιώχθησαν βίαια από αυτόν εδώ τον χώρο και χαίρονται σήμερα και αγάλλονται και ευφραίνοντα οι ψυχές τους. Ένα έγκλημα δικαιώνεις σήμερα, το οποίο έπραξε το έθνος και το γένος, για να βρεί τάχατες την επανασύστασή του, νομίζοντας ότι διαλύοντας 420 και πλέον Μοναστήρια, πάνω στα ερείπιά τους μπορεί να χτιστεί κάτι καινούργιο. Ποτέ δεν χτίζεται κάτι καινούργιο γκρεμίζοντας κάτι παλαιό και πολλώ δε μάλλον, όταν αυτό το παλαιό είναι οι ρίζες οι ίδιες, είναι η παράδοση του μοναχισμού, είναι η κιβωτός της σωτηρίας του γένους.

Δεν υπήρξε μέσα στην σύγχρονη ελληνική ιστορία μεγαλύτερη πράξη αγνωμοσύνης από αυτήν, η οποία έγινε από την Αντιβασιλεία και από το σχέδιο υφαρπαγής και διαλύσεως των Μοναστηριών. Δικαιώνονται σήμερα και αγάλλονται οι ψυχές των πατέρων, αλλά δικαιώνονται και αγάλλονται όλες οι ψυχές των κεκοιμημένων κατοίκων του Παλαιοχωρίου, οι οποίοι ζούσαν και έφυγαν από αυτόν τον κόσμο με το παράπονο, πότε θα ξανανοίξει το Μοναστήρι και θα ξαναλειτουργήσει ως Μοναστήρι, αλλά δικαιώνονται σήμερα και τα όνειρα των τωρινών κατοίκων και καταγομένων απ' όλη την Δυτική Φθιώτιδα, αλλά και του καλού Ιερέα του π. Ιωάννη, που εργάστηκε ως αναμμένη λαμπάδα και κράτησε με την εργασία του και την διακονία του, ανοικτό το φως της ελπίδος και έτσι σήμερα ζούμε την Ανάσταση.

Ζούμε ακόμη την Ανάσταση των δακρύων και των κόπων του πνευματικού σου πατρός, αγαπητού εν Χριστώ αδελφού π. Μαξίμου , ο οποίος άγει τα ονομαστήριά

του.
Αλλά και η σημερινή βραδιά είναι και μία Ανάσταση και των δικών μου πρώτων πόθων, ερχόμενος εδώ στην Φθιώτιδα, καθώς όταν την Κυριακή των Αγίων Πάντων, τον Ιούνιο του 2020 μετά την Θεία Λειτουργία στο Γαρδίκι, επισκέφθηκα το Παλαιοχώρι, συγκινήθηκα αφενός και αφετέρου μέσα μου μια πληροφορία μου είπε ότι αυτό το Μοναστήρι θα στελεχωθεί, ένιωσα μία βεβαιότητα, μία εσωτερική φωνή και πράγματι δεν άργησε ο χρόνος για να πραγματωθεί αυτή η Ανάσταση της επιθυμίας».

Προσφέροντας τις πατρικές του νουθεσίες προς τη νεοκαρείσα Μοναχή Χρυσοστόμη ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Ο Προφήτης Ηλίας σε σκεπάζει με την μηλωτή του. Μέσα στις αντιξοότητες και στις δύσκολες συνθήκες του χιονιού και του χειμώνα, νιώθεις την ευλογία του Θεού και του Προφήτη Ηλία, αλλά να αισθάνεσαι ευλογημένη γιατί σε αγκαλιάζει η αγάπη των ευλαβών κατοίκων αυτής της περιοχής, αλλά προέρχεσαι και από μία πνευματική οικογένεια υγιή, διότι αυτή την εποχή ζούμε τον κίνδυνο της νοσηρής πνευματικότητος και του νοσηρού γεροντισμού.

Ένα και μοναδικό «επιτίμιο» θα σου βάλω σήμερα. Να μελετάς αδιαλείπτως την Ακολουθία της Μοναχικής Κουράς. Αυτό να είναι το μελέτημά σου, πέραν των άλλων αναγνωσμάτων και αν με τιμιότητα καθρεπτίζεις τον εαυτό σου, στα όσα καθομολόγησες απόψε, να ξέρεις ότι θα έχεις τον πιο ασφαλή πλοηγό, ο οποίος δεν πρόκειται ποτέ να σε προδώσει και θα σε οδηγεί σε όλες τις αρετές, τις οποίες πρέπει να ακολουθήσεις, και σε όλες τις κακίες, τις οποίες πρέπει να αποτάξεις.

Αδελφή Χρυσοστόμη, ευλογημένο μου παιδί, σου εύχομαι καλό δρόμο, καλή πορεία και αυτή η πορεία να σε οδηγήσει στην Βασιλεία των Ουρανών, διότι ό,τι είμαστε, ό,τι υπάρχουμε, ό,τι μας έχει δώσει ο Θεός, το χάρισμά Του σε όλους μας ανεξαιρέτως, να γίνει πόθος για την Βασιλεία των Ουρανών και με αυτό τον πόθο να πορευθείς και να αντιμετωπίσεις κάθε δυσκολία και κάθε θλίψη του μονήρους βίου για την Βασιλεία των Ουρανών».

Προ της απολύσεως άπαντες παρευρισκόμενοι ευχήθηκαν στη νέα Μοναχή κατά την τάξη της Εκκλησίας:

-«Πως εκλήθης αδελφή;

-Χρυσοστόμη Μοναχή.

– Να ευαρεστήσεις Θεώ και ανθρώποις» και έλαβαν όλοι την ευχή του Σεβασμιωτάτου κ. Συμεών, συμμετέχοντας στην χαρά της Μονής και της τοπικής Εκκλησίας.

ΔΕΙΤΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου